

חילוץ לוחמי מעוז "פורקן" – סיפור קצר הקשר החטיבתי

תת אלוף (מיל') שלמה וקס || מעוז פורקן, סיפורים אישיים || 22/10/2000

צין קשר חטיבה 14 בלחמת יום הכיפורים

ערבע ש' יומן חז'י, שהחל באזרע תעוז "זול" המשכו בדרכה "מוסטרפַת" אל עבר הגזרה הדרומית, שנעשרה על ידי ראש מטה קוד הדרום באזרע הגדי וזרחה לאזרע "זוקן", כאשר כל החטיבה נעכה לחווין והתארגנות באזרע "יקון" החופק החטבי חבר מפקדה העיקרית במחנה המפה"ט בטסה (במחנה זה, שהיינו בטרם פרוץ המלחמה והמקדלה העיקרית של החטיבה תפקדה מונמו לאורך כל ימי הליחמה מזמן תעלעה) לזרק קבלת פקודות להמשך הליחמה. בהגיעו למפקדה ולמרות שהאחריות על עדוי התעלעה כבר לא היה מושלט עליהם, ביקש אמונן רשות המפה"ט ליצור קשר עם המועדים. בקשר זו של אמונן אותו לא פותעה כי כל אחד מתאנו, שתחזק ליבם ונשוו כי הן חלק מהם ואולם והקורה עם הי חשבים לנו.

מןום, פקד על מג"ד 184, רס"ן שאל לו "ז' ל, לאגאן כוח חילוץ, שככלו שני טנקים ועוד ארבעה נגמ"ש של עלייה פיקד רס"ן שלמה לוין וככל מתח פיקודו של שאול. כאשר על צה זה שולט חפ"ק צבאי בהרבה – טנק המכח ט' וגמ"ע. אנו בקשרו לאלה הפלותיו מושך הפלותיו אבונו אחות לדבב"ן, מומחה וחוזק בשושן חברו של שאול.

אחר תואם וקובעת גבולות גזרה עם מ"ט 421, אל"מ ח'ים אדר ועם מג"ד 599, רס"ע עמי מוג', יצאו לדרך. בגין הראונה של הוכה ביפויו של שאול, על עבר האזרוח שבו אמרוים היו להימצא חיל' המועד, לא אותו אלו והכוח שבע על יקבוטו. אמן ואוחוך שbow עם מאיר'ה בקשר ווכם שבחינות פקודה,ירה זה האחרון זיקוק ירוש, מתוך מתר טרחה המכלה'זיה אותה, עם עלי יסיכון הכרך ברכך, שגמ' ואובי'זיה אותה. הוכה נערק מודח וופעם החליט אגנון שהו מטרף אליו'ם החביב', בעש'ין יי' שנע עם כוח החילוץ היה רק תנקן המכח'ט. התנוועה אל תוך השטח, הייתה מלווה באש שנותית עליינו מכל עבר, זו כללה – פג'אי נקקים וארטילריה, טילים נט' ואשר נט' שללא לדבר כלל על אש מקלעים ונתק'ל. כיון התנהשה היה לא בעל המקומות ממנו נורה היזקוק'ו. ירוש, אחת דזהה שאול. בעוד אמן נעים ומפלסים דרכנו באש אל מול האש הנורית עליינו, דז'הן כשלושים חיל'ים לגבעה הנמצאה צוונין התנוועה שלמי' והצד, הפטון שלמו פנה לכיוון ומורה מאד הבנו שללא את אל, במאן חלח. בכפמי' עמדת עכשי'ו משימה, להל' צוונין מאותה אש תופת שניכחה עליין, אמן פתח באש רצופה ממקלע המפקד, אני נטלי' את הקלע'יקוב שהיה בראשות' יזקוק'ן את כל המחסימות שהי' בירוש'ת, תוך שהמננו משליכים רומי'ום ודורי'ום בשרשראות הטנק את חיל'י האובי', אמן מחולף רטטי' כדורים וכי' עבור ליר' מטמ'ק' עד'ו של אחד מאנשי'ות הטנק. בס'ום האירוע מוצאו את עצמוני בודדים בשטח' ומנסים לאلتת'ת צו כוח החילוץ עמו והנו אמן מגלים כי' שלאלאותה הנה טנק אבל איני דוניה לכיה, רטט לkerja המבכבר, נעל עבר קו'חוותני' ואן מתר שיחה בקשר, נתחרו לנו, כי' אכן זה הטנק של שאול ועלוי' תלי'ים ונואה'ם לא' לחומ' מעוד "פווק". לא ראיינו את הנגמשים שהי' בכוון החילוץ, אמן פנה בשאלה לשאול, מה קרה להם? זה השיב, שלאחר שבקד' ודי', לעצוו' עלי'ו ולומר כי' לנגמשים נפצעו ואיש מההפקדים והוחיל'ים לא נחלץ. תשובה זו, של שאל' דל' מיסורת אוות' דע' הימים ולעצוי' לא' אוכס'על. לקל' תשובה על נך, כי' בעבורו של אותו הים ואחר בשיעור משימת בורה זו על די' שאל' ובמשמעותו, בקרבת על תעשי'ת' ומכ' שאול שלן פל' יהא בכו' ברוכ'.

שמהות, תוך שעות ספורות, מאז שבנו לכאן כוחותינו והשלמנו את המשימה, חברו שלמה להין ופוקדי אל כוחותינו, לאחר נגמלנו בכחותיהם מתקор שטח האוביון ונושאים על גבם את החיללים והפצעים מקרוב זה.

לומחו "הרבנן" – אכטן 73:9 – לאחר חטוליא

ט' דרכך

הנקודות הבסיסיות והמשמעותיות ביותר בהיסטוריה של צה"ל, ראוי שיכל להתרחש מערובו של ה-8 לאוקטובר ועד בוקרו של ה-9 לאוקטובר, עם חילוף מעוד "פרקן" "הריט ויהא חומר שעיל בסיסו ייחונכו דורות של מפקדי" צה"ל. לצערנו עלי לזכור פעולות הרואית זו, כמו גם כל ימי מלחמת החיסכון לאור כל חלחתם. יומם היכיוףם" ו"נשתחווה".